

Berg Pension, skal man foreslaa, at der i Overensstemmelse med § 61 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 træffes Bestemmelse herom.

Til 2. Fra 31. Juli 1924 at regne er Undervisningsinspektør for Mellem- og Realskolerne, Professor, Dr. phil. Fr. Rønning, der i 1921 fyldte 70 Aar, men efter Opfordring er forbleven i sit Embede 3 Aar udover sit 70de Aar, afskediget efter Ansøgning paa Grund af Alder.

Ministeriets skolekyndige Konsulenter — Undervisningsinspektørerne for Gymnasieskolerne og Mellem- og Realskolerne og Ministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen — var oprindeligt ikke Tjenestemænd, men fik først Udnævnelse som saadanne efter Tjenestemandsløven af 1919, ved hvilken der blev tillagt alle tre Konsulenter Pensionsanciennet fra det Tidspunkt, da de havde overtaget det nævnte Hverv.

For Professor Rønnings Vedkommende var dette 1. Maj 1898 (jfr. Tjenestemandsløvens § 1117). Ved sit fyldte 70de Aar havde Professor Rønning saaledes 23 Aars Tjenestevalder og vilde derfor ved sin Afgang kunne opnaa $\frac{35}{60}$ af sin Lønning i Pension. Man vilde imidlertid finde det meget ønskeligt, om der under Hensyn til Professor Rønnings højst fortjenstfulde Arbejde som Undervisningsinspektør i Medfør af Tjenestemandsløvens § 55, Stk. 7, kunde tillægges ham fuld Pension, idet man kan henvise til, at han ved sin Kaldelse til Undervisningsinspektør, til hvilket Hverv han blev udpeget paa Grund af sine særlige Kvalifikationer, var 46 Aar og forinden havde virket i 20 Aar som Lærer ved det private Skolevæsen; da han overtog sin nye Stilling, var det saaledes med Opgivelse af sin hidtidige Virksomhed som Leder af det allerede den Gang store og vel ansete Døckerske Kursus. Lønningsraadet, fra hvilket man har indhentet en Udtalelse over Sagen, har givet sin Tilslutning til, at der søges Hjemmel for at tillægge Professor Rønning Forbedring af Pensionsanciennet med indtil 10 Aar. I Henhold til det bemærkede skal man herefter foreslaa, at Professor Rønnings Pensionsanciennet beregnes fra 1. September 1891, hvorved hans Pension vil blive forøget fra 6 125 Kr. til 7 000 Kr. aarlig fra 1. August 1924 at regne.

Til 3. De herunder opførte Beløb fremkommer saaledes:

Vedrørende § 2 A.:

De paa Finansloven for Finansaaret 1924—25 under § 23 opførte Beløb henholdsvis for Pensioner, Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg er ved Ændringsforslag til Finanslovsforslaget forhøjet med henholdsvis 525 Kr., 145 Kr. og 142 Kr., ialt 812 Kr., uden at fornøden Rettelse i saa Henseende har fundet Sted under nærværende Paragraf.

De saaledes ændrede Beløb vil paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling for bemeldte Finansaar være at forandre saaledes, at Pensionsbeløbet nedsættes med 203 000 Kr., medens Dyrtidstillæget forhøjes med 97 000 Kr.

Vedrørende § 2 B.:

Det paa Finanslov for Finansaaret 1924—25 under § 23 opførte Pensionsbeløb 2 050 000 Kr. er i Virkeligheden 230 000 Kr. for lille, nemlig det Beløb, der udgør Præmier til Statsanstalten for Livsforsikring for Postvæsenets Tjenestemænds pligtige Enkeforsørgelse.

Det saaledes ændrede Pensionsbeløb vil paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1924—25 være at forhøje med 200 000 Kr., Dyrtidstillæget at forhøje med 60 000 Kr. og Konjunkturtillæget at nedsætte med 10 000 Kr.

Endvidere vil det til Efterindtægt bevilgede Beløb af 50 000 Kr. være at forhøje med 25 000 Kr.

Vedrørende § 2 C.:

De paa Finansloven for Finansaaret 1924—25 under § 23 opførte Beløb henholdsvis for Pensioner, Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg er ved Ændringsforslag til Finanslovsforslaget forhøjet med henholdsvis 62 000 Kr., 14 000 Kr. og 20 300 Kr., altsaa til henholdsvis 296 000 Kr., 79 000 Kr. og 97 300 Kr., ialt 472 300 Kr., uden at fornøden Rettelse er foretaget. Af de saaledes ændrede Beløb vil paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling for bemeldte Finansaar Pensionsbeløbet være at forhøje med 40 000 Kr., udgørende Præ-